

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDELNÍČEK

Měsíc Panny Marie Růžencové

Říjen 2018

Přijímání nových ministrantů.

Pout' do polských Pietrowic Wielkich - Povýšení svatého kříže

SLŮVKO FARÁŘE

Čas letí...

Milí farníci, jak ten čas letí...

Už to bude přes čtyřicet dní, co jsme prožili letošní Poděkování za úrodu. Bylo to v sobotu 25. srpna 2018. A možná si někdo s brzkým ranním vstáváním posteskl, že sice poprchává, ale do začátku akce je ještě šest hodin, pak pět hodin, čtyři hodiny atd.

Letos bylo hodně sucho, proto bylo dobře, že jsme prosili nejen o nedělích dobrého Boha Stvořitele o déšť pro naši vyprahlou zemi.

Členové modlitebního Živého růžence zase celý měsíc srpen prosili o příhodné počasí pro výše jmenovanou akci. Jednomu by se mohlo zdát, že si modlitební úmysly protirečí (déšť proti sluníčku), ale výsledek byl opravdu hodný Nejvyššího – tedy déšť i následné počasí s problýskávajícími slunečními paprsky.

Sehnali se i ochotní pomocníci a hlavně pomocnice pro nazdobení kostela, úklid, prodejní místa, tombolu a podobně. Přijeli i pozvaní hosté – kazatel a zástupci Centra pro rodinu z Ostravy. A líbilo se jim u nás!

Guláš byl dobrý, grilované maso chutné, langoše výborné, další občerstvení taktéž, nápojů dostatek, koláče a káva jakbysmet. Tombola bohatá...

I lidi přišli – ti naši, ti věrní, ti, kteří sází na jistotu, že mše svatá bude povedená, že si zazpíváme (bo chrámový sbor momentálně nemáme), že nás výzdoba kostela potěší v oku i na duši, že nemusíme vařit, protože teplý guláš bude a po něm kafe s koláčem...

Byl tedy vůbec nějaký důvod k nespokojenosti nebo neklidu? Možná ne. Přesto pár lidí, kteří se dívají kolem sebe, vnímali, že TI DRUZÍ zase nepřišli. Kteří to jsou? Děti příchozích? Vnuci příchozích? Pokřtění, ale „nepraktikující“ katolíci? Bezvěrci? Ti, co mají předsudky vůči církvi? Kdo jsou ti, co nepřišli předtím, nepřišli letos a neprijdou ani příště?

Nebudeme se přece podbízet nebo vnucovat – řekne si některý čtenář Nedělníčku. Máme svou hrdost! Ale na co jsme hrdí? Že umíme udělat „fajnou“ akci? Že nám ta akce hodí nějakou korunu, která prostě neleží na chodníku? Že na bráně kostela není umístěna dopravní značka B 30 – Zákaz vstupu chodců? Ta značka tam není – a přesto neprijdou...

My totiž máme jít k nim, máme jít za nimi! Proč? Protože to řekl svým učedníkům Ježíš Kristus: „Běžte, posílám vás!“

BŮH - TVŮJ NEJLEPŠÍ PŘÍTEL

Přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám. (Jk 4.7)

Bůh chce být naším nejlepším přítelem. Náš vztah s Bohem má mnoho různých aspektů: Bůh je náš Stvořitel, Pán, Soudce, Vykupitel, Otec nebo Spasitel. Možná nás však překvapí, že Bůh chce být také naším Přítelem.

V zahradě Eden měl Bůh s lidmi ideální vztah, Adam a Eva se těšili jeho důvěrnému přátelství. Nebylo tam místo pro žádné rituály, ceremonie nebo náboženství – byl to jen prostý vztah lásky mezi Bohem a lidmi, které stvořil. Nebyla tam žádná bariera viny či strachu. Pádem do prvotního hříchu jsme však o tento ideální vztah přišli. Ve Starém zákoně byla jen hrstka lidí, kteří měli výsadu být Božími přáteli. Mojžíš a Abrahám byli nazváni *Božími přáteli*, David, Jób nebo Noe měli také s Bohem přátelský vztah. Pro Starý zákon je však typická bázeň před Bohem.

Tuto situaci Ježíš změnil. Na kříži zaplatil za naše hříchy, chrámová opona, která symbolizovala naše oddělení od Boha, se roztrhla odshora dolů. Tím je naznačeno, že přímý přístup k Bohu je opět možný. Přátelství s Bohem je možné jedině díky Boží milosti a Ježíšově oběti. Bůh nás však zve, abychom se radovali z přátelství se všemi třemi osobami Trojice: s Otcem, Synem i Duchem svatým. V Janově evangeliu čteme Ježíšův výrok: „*Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat, co jsem slyšel od svého Otce.*“ Slovo přítel v tomto textu neoznačuje náhodnou známost, ale blízký a důvěrný vztah.

Není snadné pochopit, proč si Bůh přeje, abychom byli jeho přáteli. Bůh touží po tom, abychom ho důvěrně znali. V Bibli čteme: *On stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu země, určil pevná roční údobí i hranice lidských sídel. Bůh to učinil proto, aby jej lidé hledali, zda by se ho snad nějakým způsobem mohli dopátrat a tak jej nalézt, a přece není od nikoho z nás daleko.* (Sk 17,26-27). To, že poznáváme a milujeme Boha, je naší největší výsadou a pro něj největším potěšením. Je opravdu těžké si představit, jak je možné důvěrné přátelství mezi všemohoucím, neviditelným, dokonalým Bohem a omezeným, hříšným člověkem.

Co to znamená, že Bůh chce, abychom se stali jeho dobrými přáteli? Je zde několik způsobů. Tak např.: **Neustálým rozhovorem.** Pokud se chceme stát Božími přáteli, musíme pracovat na tom, abychom s ním sdíleli vše, co prožíváme. Bohu záleží na tom, abychom s ním počítali při každé své činnosti, při každém rozhovoru, při každém problému, a dokonce při každé myšlence. Mluvme s ním průběžně o všem, co děláme, nebo na co myslíme. Můžeme s ním vstoupit do otevřeného rozhovoru. Vše, co děláme, může být trávením času s Bohem, pokud ho k tomu pozveme a uvědomujeme si jeho přítomnost.

Neustálou meditací. Bible nás stále vyzývá, abychom meditovali o tom, kdo je Bůh, co udělal, co řekl. Ačkoli nemůžeme věnovat studiu Písma celý den,

můžeme o něm přemýšlet. Můžeme si připomínat úryvky evangelia či epištol, které jsme četli nebo slyšeli, nebo verše žalmů, které třeba známe z paměti. Meditace není žádný tajemný rituál, kdy se někdy mylně domníváme, že je praktikovaný mnichy nebo mystiky, ale pouze soustředěné přemýšlení, což zvládne každý. Pokud náš mozek zaměstnáváme neustálým přemítáním o nějakém problému, nazýváme to starost. Pokud však přemítáme o Božím Slovu, je to meditace.

Upřímnost k Bohu. První stavební kámen hlubšího přátelství s Bohem je naprostá upřímnost. Týká se to jak našich selhání, tak našich pocitů. Bůh neočekává, že budeme dokonalí, ale trvá na naší upřímnosti. Skutečné přátelství je založeno na otevřenosti. To, co se může jevit jako *smělost*, vidí Bůh jako *ryzost*. Je pravděpodobné, že potřebujeme sdělit nějaký skrytý hněv nebo zášť vůči Bohu v těch oblastech svého života, kde se cítíme podvedeni nebo zklamáni. Někdy nechápeme, že Bůh v našem životě vše obrací k dobrému. Chováme vůči němu zášť např. kvůli nevyslyšeným modlitbám, nebo minulým křivdám, která nám způsobili jiní a jiným věcem. Tím vzniká skrytá trhlina ve vztahu s Bohem. Největší překážkou pak bývá zahořklost.

Bůh někdy dopustí, abychom zakusili nějakou bolest. Bolest je ale Boží megafon. Je to způsob, kterým nás Bůh probouzí z duchovní letargie. *Tvé problémy nejsou Božím trestem – jsou Božím budíkem.* Bůh se na nás nezlobí. Zlobí se kvůli tomu, co se s námi děje, a udělá cokoli, aby nás přivedl zpátky k sobě. Je nutné si uvědomit, že Bůh vždy jedná v našem nejlepší zájmu, a to i tehdy, když to bolí a nerozumíme tomu. Je potřeba zbavit se zášti a projevit své pocity. Prostě řekněme o tom Bohu.

Bůh nám daroval knihu Žalmů, aby nás naučil upřímnosti. Žalmy jsou jakousi příručkou pro uctívání, jež je plná vztekání se, běsnění, pochybností, strachu, zášti a silných vášní, které se mísí s vděčností, chválou a vyjádřením víry. V žalmech se tedy můžeme setkat se všemi emocemi, které je možno si představit. Nemusíme skrývat nic, co cítíme. O blízkosti s Bohem rozhodujeme sami. Na našem přátelství s Bohem musíme pracovat tak, jako na každém jiném přátelství. Žádné přátelství není výsledkem náhody. Vyžaduje touhu, čas a energii. Naučme se sdílet s ním své pocity, důvěřovat mu, naučit se pečovat o to, na čem mu záleží.

Zamýšleli jsme se tedy nad třemi způsoby, jak pěstovat přátelství s Bohem. Rozhovor s ním můžeme začít dnes. Dnes můžeme začít medítovat nad Písmem. V modlitbě mluvíme k Bohu, v meditaci Bůh promlouvá k nám. Obojí je potřeba. K Bohu musíme být upřímní. Sdílejme své skutečné pocity, a ne to, co si myslíme, že bychom měli říkat nebo cítit. Na zítřek ale nečekejme! Pamatujme, že záleží na nás. Bohu jsme tak blízko, jak si sami zvolíme.

ZAPISOVÁNÍ INTENCÍ NA ROK 2019 (Intence = úmysl na mši svatou)

Zapisuje se vždy po mši svaté ve stanovené dny na faře (od 1. 12. v zákristii). **V neděli NEZAPISUJEME!!!**

Úmysly prosím napište na kousek papíru, kam také uveďte vaše příjmení, ulici a číslo domu nebo telefonní číslo. Úmysl pište krátce, jasně a výstižně! Církevní právo odmítá nejasné úmysly typu: „*Na jistý úmysl apod.*!“ Děkuji za vstřícnost.

Termíny zapisování:

Od 5. 11. do 10. 11. 2018 se zapisují úmysly **VÝROČNÍ** – zádušní mše svaté 1 rok od úmrtí.

Od 12. 11. do 16. 11. 2018 se zapisují úmysly **JUBILEJNÍ** – životní jubilea, manželská jubilea apod. Při změně času bohoslužby např. v sobotu si **zajistěte varhaníka !!**

Od 26. 11. 2018 – se zapisují **OSTATNÍ** úmysly na mše sv.

Po zkušenostech z předchozích let prosím, abyste respektovali pořadí úmyslů a přišli třeba i dvakrát. Rád vás uvidím.

PKF

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ŘÍJNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 14. 10. 2018

Sbírka na MISIE

– odesílá se celá pro potřebu světových misí
– neděle 21. 10. 2018

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma cyklu: **Mé místo v církvi**
Téma setkání: **Poslání církve**
Termín setkání: **Čtvrtek 11. října 2018**
Čas a místo setkání: **18:20 ve Farním sále**

Písmo svaté:

- Jan 8,28-36 Zůstanete-li v mém slovu, jste mými učedníky
- Jan 15,5 - 8 Nezůstanete-li ve mně, neponesete ovoce
- Jan 20,21-23 Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás
- Sk 1, 4-8 Budete mi svědky až na sám konec země
- Sk 12,24 -13,5 Duch svatý si oddělil Pavla a Barnabáše pro své dílo
- Sk 11,19-26 V Antiochii poprvé učedníci nazváni křesťany

VODA NA KAMENI

Voda je svou podstatou jemná, tak jako kámen je pevný. Ale když nad kamenem visí láhev a voda z ní kape – pěkně kapka po kapce – postupem času vymele v kameni díru.

Stejně tak je tomu se slovem Božím, Písmem. Je jemné, zatímco naše srdce jsou tvrdá. Přesto však člověk, který naslouchá slovu Božímu, umožňuje svému tvrdému srdci, aby se otevřelo milosti Boží.

(Z knihy Briana Cavanaugha „Kam patří mořské panny?“)

Svatý otec vyhláší zvláštní úmysl modlitby: za jednotu církve proti ďáblovým útokům

Vatikán. Kristův náměstek vyzývá věřící na celém světě, aby se během měsíce říjen modlili na zvláštní úmysl, totiž za jednotu církve proti ďáblu, rozdělovajícímu křesťanské společenství, a za tím účelem přidávali ke každodenní modlitbě růžence mariánskou modlitbu *Pod ochranou Tvou* a modlitbu *Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji*.

Úmysl zveřejnila Celosvětová síť modliteb s papežem, jejíž ředitel o. Frederic Fornos, který byl pověřen zveřejněním této iniciativy,

Vatikánskému rozhlasu řekl:

„Papež František v listě adresovaném Božímu lidu z 20. srpna t. r. napsal, že trpí-li jeden, trpí všichni. Když v důsledku individuálních selhání v církvi zakoušíme bezútěšnost, prospěje nám, budeme-li se úpěnlivěji modlit spolu s Marií a snažit se růst v lásce a věrnosti církvi. Proto Svátý otec vybízí všechny věřící k intenzivnější - osobní i společné - modlitbě během měsíce října, a to každodenní modlitbou růžence.

Víme, že Panna Maria zůstala stát pod křížem, když apoštolové – až na jednoho – utekli. Ona nám pomůže, abychom pod Ježíšovým křížem setrvali. Proto papež dále žádá, abychom po každé modlitbě růžence připojili také nejstarší mariánskou modlitbu Pod ochranu tvou a modlitbu

Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji, na ochranu před útoky démona. Archanděl Michael je totiž knížetem nebeského vojska a ochráncem církve.“

Říká ředitel Celosvětové sítě modliteb s papežem.

„Touto výzvou – sděluje dnes vatikánské tiskové středisko – Svátý otec žádá věřící celého světa o modlitbu, aby Svátá Matka Boží chránila svým pláštěm církev před útoky zlého, velkého žalobníka, a zároveň vedla církev k uvědomění si vin, pochybení a zneužití, spáchaných v přítomnosti i minulosti, a k neprodlenému nasazení se za to, aby nepřevládalo zlo.“

Doporučené modlitby po modlitbě růžence

Pod ochranu tvou se utíkáme,
svatá Boží Rodičko.
Neodmítej naše prosby v našich potřebách,
ale ode všeho nebezpečí vysvobď nás
vždycky,
Panno slavná a požehnaná!
Paní naše, prostřednice naše,
orodovnice naše,
u Syna nám smilování vypros,
Synu svému nás doporuč,
k Synu svému nás doprovod'.

(Kancionál 008, str. 13)

Svatý Michaeli, archanděli,
braň nás v boji proti zlobě
a úkladům ďáblovým.
Kníže nebeského vojska,
svrhni svou božskou mocí
do pekelné propasti
satana a zlé duchy,
kteří usilují o zkázu duší.
Amen. (Kancionál 022, str. 23)

Zpráva byla zveřejněna 29. září 2018, 12:18

Čerpáno z VATICAN NEWS

Modlitba růžence se ve dnešní podobě šířila od 15. Století především zásluhou dominikánů. Spočívá v opakování andělského pozdravení a rozjímání o událostech z Ježíšova života, a o spoluúčasti, kterou na jeho narození, utrpení a oslavení má jeho matka Panna Maria. Definitivní podobu růžence stanovil r. 1569 papež Pius V. Slavení dnešní liturgické památky bylo zavedeno r. 1572 na paměť vítězství nad Turky v bitvě u Lepanta 7. 10. 1571; od roku 1573 přeloženo na první říjnovou neděli; po vítězství nad Turky u Petrovaradina (v Jugoslávii) rozšířeno pro celou církev (1716). V dnešní den se slaví od roku 1913.

Připravila Marie Ohrálová

Světci - více, či méně známí

Jan Kapistránský

23. října

řeholník, kazatel, legát OFM

narozen: 24. června 1386 v Capestranu v Itálii

zemřel: 23. října 1456 v Iloku v Uhrách

Františkánský řád měl mnoho významných a vlivných osobností. Jednou z největších byl Jan Kapistránský, putující kazatel, strůjce míru, zpovědník, řádový reformátor, zvaný „apoštol Evropy“.

Jan Kapistránský se narodil 24. června v roce 1386 v Capistrane v Abruzzách (Itálie) v rodině barona. Studoval právo v Perugii s výborným prospěchem, oženil se a jako velmi schopný člověk se už ve svých 26 letech stal hlavním soudcem v Perugii. Itálie byla v té době zmítaná občanskou válkou, ve městě vypukla vzpoura a Jan skončil ve vězení. Zde se zamýšlel nad svým dosavadním životem a rozhodl se, že když z vězení vyjde, bude se věnovat řeholnímu životu a boji za mír.

Der heilige Johannes Capistran.

Opravdu byl za velké výkupné propuštěn a po dohodě s manželkou dal anulovat své manželství. Roku 1415 oblékl Jan řeholní oděv. Vstoupil k františkánům. Už brzy se stal Jan Kapistránský blízkým přítelem velkého misionáře Bernardina Sienského, kterému se velmi obdivoval. Doprovázel svého o šest let staršího řádového bratra na jeho misijních cestách.

V roce 1420 byl vysvěcen na kněze. Stal se z něho úspěšný kazatel. Cestoval po celé Evropě, kde jeho kázání poslouchali tisíce. Používal stejné metody jako sv. Bernardýn. Pomáhal také se zakládáním klášterů reformovaných františkánů, byl pověřen mnohými misemi a proslavil se také jako usmiřovatel mnoha sporů.

Papež mu projevil důvěru a jmenoval ho za hlavního inkvizitora ve Vídni roku 1451. Zde ho přivítali s obrovským nadšením. V roce 1451 se objevil i v Čechách, ale král Jiří z Poděbrad mu příliš nedůvěřoval, a nedovolil mu proto vstoupit do Prahy, ani jej nepřijal. Kapistrán se však nevzdal a obcházel zbytek země, kde byl především hostem pánů z Rožmberka, kteří jeho snahy podporovali. Prošel celé Čechy i Moravu a dokonce jeho vliv sahal i na Slovensko. V těchto letech kázal například v Brně, Olomouci, Chebu. Zašel také i do Durynska, Saska, Bavorska, Vratislavi, a na žádost krále Kazimíra i do Polska. Jeho současníci tvrdili, že konal časté zázraky a popisovali ho jako malého, lidového, avšak lehce nemocného muže, který byl velmi veselý, cílevědomý a energický.

Po pádu Cařihradu v roce 1453 ho papež Pius II. pověřil, aby se zúčastnil jako kazatel na nové křížové výpravě proti Turkům.

Der heilige Johannes Capistran.

Bavorsko a Rakousko papeže nepodpořilo, ale Uhersko, které bylo bezprostředně ohroženo tureckou armádou při Bělehradě, jeho výzvu poslechlo. Jeho povzbuzování a osobní příklad dodávalo vojákům v bitvě u Bělehradu takové nadšení, že křesťanské vojsko dne 22. června slavně zvítězilo.

Nepohřbená těla mrtvých v okolí města vyvolaly různé nemoci a také mor, na který velká osobnost 15. století, syn přistěhovalce, miláček národa, 23. října 1456 umírá. Jeho ostatky jsou nezvěstné.

Papež Alexandr VIII. Prohlásil Jana Kapistranského r. 1690 za svatého (blahořečení bylo 1622).

Jan se před svou smrtí intenzivně snažil o svatořečení svého přítele Bernardina Sienského; došlo k němu r. 1450.

*Perokresby jsou z knihy *Leben der Heiligen Gottes*, vydané v roce 1880 (čerpáno z www.frantiskani.sk, a z knihy *Rok se svatými*)*

Připravila Marie Ohřálová

Nalinkoval nám Bůh naše cesty životem?

Předurčuje nám Bůh naše životní cesty? Předurčuje někomu manžela, manželku, život v klášteře, kněžství, předurčuje někoho k tomu, aby zůstal single?

Předurčuje nám Bůh naše životní cesty?

Věnujme se zásadní otázce: Předurčuje nám Bůh naše životní cesty? Předurčuje někomu manžela, manželku, život v klášteře, kněžství, předurčuje někoho k tomu, aby zůstal single Kolik autorů písničích na toto téma, tolik názorů. Učení církve nám k tomu nic neříká, samotné Boží zjevení také ne. Když v Písmu čteme o konkrétních Božích povoláních některých velkých postav dějin spásy a proroků, máme dojem, že Pán má pro každého nalinkovanou životní dráhu. Podobně nás k této představě vedou některá svědectví od lidí, kteří ve zpětném pohledu na svůj život mají dojem, že jejich život nalinkovaný byl. Tyto dojmy či osobní přesvědčení však není možné zobecnit na všechny lidi.

Pán má pro každého svůj plán spásy, ale je odvážné tvrdit, že Bůh každému „linkuje“, předem určuje, jeho životní cestu. To by nás, omylné lidi, Bůh musel zbavit svéprávnosti nebo by od nás musel vyžadovat neomylné poznávání jeho vůle na životních cestách. Vědomí, že Bůh nám předem naši životní cestu nalinkoval, by nás nezřídka vedlo až k psychickým a duchovním „neurózám“. Stavělo by člověka před jakési bludiště životních rozhodnutí a cest a on, chudák, jako myška před tímto bludištěm, by se mořil tím, co vlastně

Bůh od něho chce. A kdyby se „netrefil“, měl by trauma z možného zpackaného života či dokonce z Božího trestu.

Životní formy nejsou cílem, jsou jen cestou k cíli

Předcházející řádky by mohly někoho znejistit v tom smyslu, že nás Bůh životem nevede, že nám nedává konkrétní povolání. Ne, Bůh nás chce vést a vede a počítá přitom s našimi objížděkami a omyly. Také skrze ně nás vede k povolání, které máme svým životem naplnit. Ale neurčuje nám předem jeho formu nebo konkrétní místo jeho uskutečnění. Ukazuje nám směr – jak se stávat lidmi proměňovanými Kristovou láskou, jak dojít do cíle a pomáhat k tomu i lidem kolem nás. A pomáhá nám rozpoznat i vlastní způsob, formu života, v níž k tomuto naplnění dospíváme. Zároveň zpětně poznáváme, jak pro nás ta či ona forma života byla místem proměny v dospělé lidi v Kristu. Boží vedení tak můžeme zpětně vnímat i v životě plném zákrut a změn, s nimiž jsme předem nepočítali.

Je nutné si uvědomit, že životní formy nejsou cílem, jsou jen prostředím, v němž naplňujeme své poslání na zemi, jsou cestou k cíli. Když jsem si jako mladá žena kladla otázku o svém životním směřování, byla jsem přesvědčena, že Pán má pro mě jasně dané konkrétní povolání. Ptala jsem se svého tehdejšího duchovního rádce, starého jezuitu, jak své povolání poznal on a co by se stalo, kdyby ho nerozpoznal (čehož jsem se obávala u sebe). Tento muž modlitby, který prošel v životě vším možným, od komunistického žaláře přes odebraný státní souhlas k výkonu kněžské služby až po plodný apoštolský život, se usmál a šokoval mě svou upřímnou výpovědí: „Umím si představit, že tak, jak se snažím být dobrým jezuitou, bych se snažil být dobrým manželem, otcem nebo hospodářem.“ Dlouho jsem tomu nerozuměla, dnes mi můj vlastní věk pomáhá porozumět. Přitom není pochyb, že se v povolání jezuitu plně našel, jako i já věřím, že mým povoláním je být tam, kde jsem – v zasvěceném životě.

(Čerpáno z /www.vojtechkodet.cz. - Převzato z knížky: Boží vůle: bludiště, nebo cesta?)

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

ZEMĚTŘESEŇÍ

Po dlouhé době se sešli tři bývalí spolužáci a vyprávěli si navzájem o svém životě. Jeden z nich se stal významným obchodníkem, druhý se stal vynikajícím vědcem a třetí zahradníkem.

Když se pak spolu bavili nad sklenkou vína a vyměňovali si názory na život, který podle nich utíká čím dál rychleji, došli k závěru, že každý den je drahocenný dar.

Učinili zajímavé rozhodnutí: „Zítřa se vynasnažíme uskutečnit své přání, které nám nejvíce leží na srdci.“

Navzájem si svěřili, jaká přání na zítřek mají.

„Já použiji svůj vzácný čajový servis z čínského porcelánu a pak se projedu na svém nejlepším koni po svých úžasných pozemcích,“ prohlásil obchodník.

„Já si dopřeji šálek voňavé čokolády a přečtu si drahocennou starožitnou knihu ve svém křesle v knihovně,“ oznámil vědec.

Zahradník prohlásil: „Já si zítra užiji slunečný den, potůček průzračné vody, zpěv ptáků na nebi a ve větvích obtížených ovocem.“

V noci přišlo na celý kraj silné zemětřesení.

Když hledal obchodník svůj servis, našel jen střepy a jeho kůň ležel mrtev pod zřícenou zdí maštale.

Vědec se nenapil čokolády ani nepřečetl knihu, protože v domě se nenašel jediný celý šálek a knihovna vyhořela, takže přišel o všechny knihy.

Zato zahradník si mohl užít slunce, které zahřívalo jeho zahradu, napít se vody z potůčku, a přestože zemětřesení zničilo kůlnu s náradím, stromy zůstaly stát i s ovocem a ptáci zpívali jako každý jiný den.

Neukládejte si poklady na zemi, kde je zničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou.

Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde zloději nevykopávají a nekradou.

(Mat. 6, 19 – 20)

SVATÝ PETR A PANNA MARIA

Už pár dní se Hospodin neprošel po ráji. Když se tedy jednou ráno probudil, rozhodl se, že zkontroluje, jestli je tu na hoře všechno, jak má být. Ke svému velkému překvapení zahlédl ve skupince jiných duší chlapíka, který v životě neudělal nikdy nic dobrého: byl to ničema, lenoch a bezbožník.

„Jak se mohlo dostat do ráje takové individuum? Svatý Petr mi to bude muset vysvětlit!“ zlobil se Hospodin.

Pokračoval v kontrolní obchůzce a vida, mezi blahoslavenými viděl ženu, která v životě spáchala kdejakou nepravost.

„Ona je tu taky?“ vykřikl rozhorleně. „Kdo vůbec kontroluje vstup mezi blahoslavené duše? Tohle mi bude muset svatý Petr vysvětlit taky.“

Chodil dál sem a tam a potkával další a další lidi, které by rozhodně v ráji nečekal. Rozhodnými kroky a s výrazem slibujícím pořádnou bouřku zamířil Hospodin k bráně. Tam stál vedle vrat s klíči v ruce svatý Petr.

„Tak to by nešlo, to by nešlo!“ pustil se do něj přísně Hospodin. „Viděl jsem tu lidi, které nejsou Ráje vůbec hodni! Co jsi to za vrátného? Nespíš náhodou ve službě?“

„Ne, ne, já nikdy nespím!“ odpověděl dotčeně svatý Petr. „Já v bráně stojím pořád a mám oči otevřené. Ale nade mnou je takové malé okénko. Odtud občas Matka Boží spustí provaz a vytáhne nahoru i ty, které bych já poslal pryč. To je pak úplně zbytečné, abych tady dělal vrátného! Dávám výpověď.“

Hospodinova tvář se roztáhla v širokém úsměvu. Dobře, dobře,“ řekl dobrácky a objal Petra kolem ramen jako za starých časů na zemi.“ „Co dělá Matka Boží, to je vždycky dobré. Ty dál hlíděj bránu a okénko nech na ní.“

PRO ZASMÁNÍ

No jo, princezna, ta aby neměla zase něco extra.

U lékaře: „Pane doktore, co mi je? Sáhnu si na hlavu, bolí mě to. Sáhnu si na břicho, bolí mě to. Sáhnu si na nohu a zase to bolí. Kam sáhnu, tam mě to bolí.“ ...Lékař pacienta prohlédne a řekne: „Máte zlomený prst.“

Žid, který choval slepice, přiběhl k rabinovi:

„Rabe, pomoz mi, chcíplo mi najednou deset slepic.“

„A čím je krmíš?“

„Žitem.“

„Tak jim musíš dávat ječmen.“

Za dva dny je chovatel u rabína znovu. „Uhynulo mi dalších deset slepic.“

„A co jim dáváš pít?“

„Studenou vodu.“

„To nejde, musíš ji ohřívát.“

Na druhý den je nešťastník u rabína znovu. „Běda, už mi zbývá jen pět slípek.“

„Odkud bereš vodu?“

„Ze své studny.“

„Tak ta je asi špatná. Ber ji z obecní studny.“

Ještě ten večer přijde zlomený chovatel za rabínem. „Tak už nemám ani jednu slípku.“

„Tak to je škoda,“ běduje rabín. „A já měl pro tebe ještě tolik dobrých rad.“

(Z knihy Nezbedův humor)

Připravila Marie Ohrálová

Nedělníček dětem

Najdi 7 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA

S	S	S	S	S	S	S	S

1. setřít,
2. nástroj dřevorubce,
3. člověk stíhaný nezdarem,
4. den v týdnu,
5. nádoba na sůl,
6. film na pokračování,
7. součást účesu
8. česká řeka

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 28. října

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „BABÍMU LÉTU“

Soutěže se zúčastnilo celkem 9 dětí. Z Dolního Benešova 4, ze Zábřehu 3, a 2 přespolní. V krabičce byly 3 odpovědi a 6 odpovědí přišlo na email. Dvě odpovědi byly chybné, proto nebyly zařazeny do slosování.

1. cena - kniha –**Veronika Závěšická** 12 let – Dolní Benešov;
2. cena – DVD – „Odysseus“ **Simona Halfarová** 5.třída - Zábřeh;
3. cena – keramický suvenýr – **Lucie Sekaczková** 5 let - Kravaře.

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na říjen 2018

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.10.	17.30	Za + Vlastimila Hluchníka – výroční	
Út	9.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	10.10.	17.30	Za Karla Onderku, syna Petra a dvoje rodiče	
Čt	11.10.	17.30	Za + Helmuta Sommera (výr.), za Martu Bittovou, dva manžely...	
Pá	12.10.	Záb 17.30	Za + Jiřího Elbla – měsíční	
So	13.10.	11.00	Svatba	
So	13.10.	15.00	Poděkování za dar života a prosba o b.požehnání pro 60-níky	
Ne	14.10.	7.00	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti s prosbou o dar zdraví..	
Ne	14.10.	Záb 8.30	Za živé a + členy Živého růžence	
Ne	14.10.	10.00	Za + Jindřicha-Heinze Bargla, za živou a + rodinu a duše v oč...	
Po	15.10.	17.30	Za Kláru Gargulákovou, dva manžely, za + rodiče Vavřínkovy...	
Út	16.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	17.10.	17.30	Za + Františka Vavřínka (ned.75 let) s prosbou o b.požehnání...	
Čt	18.10.	17.30	Za Hedviku Persichovou, manžela, dva syny, snachu, přízeň a...	
Pá	19.10.	Záb 17.30	Za dvoje + rodiče, bratra a duše v očistci	
So	20.10.	7.00	Za Gerharda a Ursulu Hluchníkovy a rodiče z obou stran	
So	20.10.	ČK 16.00	Poděkování za 90 let života, prosba o b.požehnání, za + manžela..	
Ne	21.10.	7.00	Za Jana Michalíka, syna, dvoje rodiče a přízeň	
Ne	21.10.	Záb 8.30	Za Annu Stuchlou (ned.100 let), za manžela, dvoje + rodiče, ...	
Ne	21.10.	10.00		
Po	22.10.	17.30		
Út	23.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	24.10.	17.30		
Čt	25.10.	17.30		
Pá	26.10.	Záb 17.30	Za + manžela, syna a dvoje rodiče	
So	27.10.	10.30	Na poděkování P.Bohu za 50 let společného života, dar zdraví...	
Ne	28.10.	7.00	Za + Rudolfa Kurku – výroční	
Ne	28.10.	Záb 8.30	Za vyslyšené prosby, za + manžela, syna a dvoje rodiče	Krmáš
Ne	28.10.	10.00		
Po	29.10.	17.30	Za Alžbětu Madajovou, manžela, rodiče a sourozence	
Út	30.10.	6.30	Za + osobu – výroční	
St	31.10.	17.30	Za Antonii a Arnošta Pchálkovy a za rodiče z obou stran	
Čt	1.11.	17.00	Za Emu Vicencovou (10 let +), za vnučku, rodiče a sourozence	Průvod
Pá	2.11.	6.30	Za živé a + kněze, kteří sloužili v naší farnosti a za kněze rodáky	
Pá	2.11.	Záb 15.30		
Pá	2.11.	17.30	Na poděkování P.Bohu za dar života a b.požehnání u příl. 50 let	
So	3.11.	7.00	Za + manžela, rodiče a živé rodiny	
Ne	4.11.	7.00	Za + osobu	
Ne	4.11.	Záb 8.30	Za Bruno Reichla, manželku, dva syny a dvoje rodiče	
Ne	4.11.	10.00	Za živé a + farníky	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Benefiční koncert v Zábřehu. Opravené varhany opět v provozu.

Svatováclavský hudební festival – Dolní Benešov 9. Září 2018

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

Šípková slavnost

27. 10. 2018 v 19. 00 hod.

v Kulturním domě v Dolním Benešově

Kč 200.- večeře v ceně

Hudba zajištěna

**Vstupenky možno zakoupit u paní Šelongové (Mináčové)
a u pana faráře Mgr. Pavla Kuchaře**

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917